

Ježíšovo podobenství v dnešním evangeliu názorně vystihuje, jaké mají být vztahy mezi Ním a jeho učedníky, mezi Ním a námi: „**Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti**“ (Jan 15,5a).

Každý katolický křesťan má být živým údem mystického Těla Kristova – Církve. Živou ratolestí na kmeni, jímž je Kristus.

Každá živá ratolest na stromě bývá vyživována mízou z kořenů. Katolický křesťan, který je Kristovou živou ratolestí, je pravidelně vyživován mízou svátostí, které mu pomáhají udržovat milost posvěcující. K udržování této milosti, která je potřebná ke spáse, ustanovil Pán Ježíš svátost smíření, v níž prostřednictvím kněze odpouští hříchy, a svátost eucharistie-svátost oltářní. Přítomen v této svátosti posilňuje Pán Ježíš naši duši, aby vytrvala v dobrém a udržovala si naději na věčný život.

Když se zvedne prudký vítr, ulamuje na stromech suché větve. Podobné je to s člověkem, který není živou ratolestí na kmeni Kristovy Církve. Přijde víchr pokušení, pronásledování, utrpení či životních zklamání a on odpadá od Krista. Stává se suchou ratolestí určenou ke spálení.

Pán Ježíš v dnešním evangeliu také říká: „**Každou ratolest, která nese ovoce (Bůh-Otec) čistí, aby nesla ovoce ještě více**“ (Jan 15,2b). Utrpení tedy nemusí být nutně jen trestem za hříchy, ale může být také zkouškou, jaká jsem ratolest. Pokud jsem ratolestí živou a zdravou, pak může mé utrpení sloužit pouze k odřezání zbytečných bočních větviček, např. zájmů o nějakou pozemskou marnost, aby ratolest mé duše mohla nést hojnější ovoce dobrých skutků a křesťanských ctností.

Další závažnou skutečností, kterou nám Pán Ježíš v dnešním podobenství sděluje, jsou slova: „**Beze mě nemůžete dělat nic**“ (Jan 15,5c).

Bývalo zvykem dávat na začátku prosince, na sv. Barboru (4.12.), do vázičky třešňovou větvičku. Tato větvička na

Vánoce někdy opravdu pěkně rozkvete. Plody však nikdy nepřinese. To by si měl uvědomit každý, kdo sice do kostela chodí, možná i tu a tam udělá nějaký dobrý skutek, ale o milost Boží, o udržování milosti posvěcující příliš neusiluje.

Ratolest vykvetlá ve váze se nakonec vyhodí, jen ratolest vrostlá v kmeni může bez úhony přežít vichr, zimu a mráz, a ve svůj čas přinést plody. Stejně tak pouze křesťan spojený s Kristem milostí posvěcující může bez úhony přestát Boží soud.

A tak si na závěr každý sám u sebe dejme upřímnou odpověď na otázku: „Jsem ratolestí suchou či zelenou?“ Z odpovědi: **suchou** neváhejme vyvodit patřičné důsledky a sjednejme nápravu. A jsem-li ratolestí **zelenou**, pak mohu přijímat ono ne vždy příjemné prořezávání Božského vinaře s velkou důvěrou. Neboť, jak praví Písmo: „**Těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému**“ (Řím 8,28).